

13. Boven bidden, boven denken

'Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt, Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot alle eeuwigheid.' (Ef. 3:20, 21). Paulus wist wat hij zei, toen hij in de gevangenis deze brief aan de gelovigen in Efeze schreef. Paulus wist zich de voornaamste, de grootste der zondaars. (1 Tim. 1:15). En toch kon hij schrijven: 'Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus' (Ef. 1:3). Was dit niet 'boven bidden' en 'boven denken'? Zou het in zijn gedachten opgekomen zijn toen hij in Damascus drie dagen niet zag, niet at en niet dronk (Hand. 9 : 9) dat hij ooit deze woorden zou schrijven? 'Die ons gezegend heeft, met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus.' Hij kende Christus nog niet eens. En hij zal toen wel niet veel verder hebben kunnen denken en bidden over wat er was gebeurd op de weg naar Damascus. Toen de Heere tot Ananias van Paulus zei dat hij bad, zou dat gebed dan hebben bestaan uit het verzoek om 'gezegend te mogen worden met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus?' Welnee. Dat gebed zal meer een schreeuw uit het diepst van zijn ziel om genade zijn geweest. Maar God is een God Die machtig is meer dan overvloedig te doen boven al wat wij kunnen bidden of denken. Het leven van Paulus, de eerst zo trotse Farizeeër, laat het ons zien.

Wil je nog meer voorbeelden? Denk eens aan Abraham. Toen het Woord des HEEREN in een gezicht tot hem geschiedde wat hem zei: 'Vrees niet, Abram! Ik ben u een Schild, en uw Loon zeer groot', wat deed Abraham toen? Hij bad. Hij was oud en zonder kinderen. Hij dacht dat zijn knecht Eliëzer, de Damascener, zijn erfgenaam zou worden. (Gen. 15:1-3). Hij kreeg antwoord op zijn gebed. 'En ziet het Woord des HEEREN was tot hem, zeggende: Deze zal uw erfgenaam niet zijn; maar die uit uw lijf voortkomen zal, die zal uw erfgenaam zijn' (v. 4). En toen kwam het 'boven bidden' en 'boven denken'. Abraham wordt naar buiten geleid en hij moet opzien naar de hemel en de sterren tellen als hij dat kan. En dan krijgt hij die machtige belofte: 'Zo zal uw zaad zijn.' (v. 4). 'Zo', niet alleen in aantal, maar ook in heerlijkheid! Gelijk de heerlijkheid der sterren. Abraham die dacht dat hij kinderloos zou sterven werd tot een vader van vele volken gesteld. (Rom. 4:17, Gen. 17:5). Door het geloof werd hij de vader van

alle gelovigen zowel uit de heidenen als uit de Joden. (Dat zijn de voorhuid en de besnijdenis in Romeinen 4:11, 12.)

Wil je nog een voorbeeld? Denk nog eens aan Israël in Egypte. Onder de harde last van de slavendienst begon het volk tot God te zuchten en te schreeuwen. 'En hun gekrijt over hun dienst kwam op tot God. En God hoorde hun gekerm.' (Ex. 2:23, 24). Het volk 'dacht' aan zijn ellende en 'bad' om onder de last vandaan te komen. Maar Gods plan met Israël reikt(e) veel hoger. Israël dacht en bad om niet meer dan verlossing. God dacht aan Kanaän. Hij bracht hen naar 'een goed en ruim land, naar een land, vloeïende van melk en honig' (Ex. 3:8). God is machtig meer dan overvloedig te doen boven al wat wij bidden of denken.

Denk eens aan de verloren zoon. (Luk. 15:11-32). Zijn bede was om als een van de huurlingen van zijn vader te worden (v. 19). Maar hij werd met grotere blijdschap ontvangen dan wanneer hij nooit was weggeweest en altijd trouw zijn werk had gedaan. Hij werd ontvangen als een zoon die dood was maar weder levend was geworden! (v. 32).

Als we er over nadenken staat de Bijbel vol van voorbeelden van Gods macht om meer dan overvloedig te doen boven al wat wij kunnen bidden of denken. 'Zelfs ook wat gij niet begeerd hebt, heb ik u gegeven, beide rijkdom en eer; dat uws gelijke niemand onder de koningen al uw dagen zijn zal.' (1 Kon. 3:13). Is dit ook geen sprekend voorbeeld?

Maar waar het ons nu om gaat is natuurlijk de persoon van Jozef. We keren weer even terug naar het begin. Jozef vertelde zijn droom over de korenschoven aan zijn broers. (Gen. 37:7). En leg nu op de vraag en het antwoord van de broers eens de nadruk op het woordje 'ons'. 'Zult gij dan ganselijk over *ons* regeren: zult gij dan ganselijk over *ons* heersen?' Ik denk dat Jozef dat maar nauwelijks zelf durfde te geloven en daar niet eens 'ja' op durfde te antwoorden.

Hetzelfde wantrouwen ontmoette Jozef in zijn vader. 'Wat is dit voor een droom, die gij gedroomd hebt; zullen *wij* dan ganselijk komen, *ik*, en *uw moeder*, en *uw broeders*, om ons voor u ter aarde te buigen?' Zou Jozef hier geantwoord hebben: Ja, dat geloof ik zeker? Ik denk dat Jozef zweeg op deze vijandige

vragen. Hij begreep er zelf nog maar zo weinig van. Maar wat was Gods antwoord op deze vragen?

Zult gij over *ons* regeren? Zult gij over *ons* heersen? Zullen *wij* ons voor u buigen? Gods antwoord was: Ja, en niet alleen *jullie*, maar ook *geheel Egypte* zal aan zijn voeten liggen! En Egypte was toen een van de machtigste landen in de wereld. Hoe armzalig klinkt die ongelovige vraag van Jakob aan Jozef. Zullen wij ons voor jou ter aarde buigen? En hoe machtig klinkt daarop het Goddelijke antwoord. 'En hij deed hem rijden op de tweede wagen, die hij had; en zij riepen voor zijn aangezicht: KNIELT! Alzo stelde hij hem over gans Egypteland.' (Gen. 41:43). Was dit niet meer dan overvloedig boven al wat Jozef denken kon?

'Toen hij ons om genade bad.' (Gen. 42:21). Jozef had gebeden toen hij in doodsangst in de kuil lag. Hij bad zijn broers om genade. Jozef vocht voor zijn leven. Meer kon hij niet zien. Te bidden of hij koning van Egypte mocht worden zou niet in hem zijn opgekomen. Zouden wij zo'n gebed in zijn situatie niet hoogst ongepast hebben gevonden? Zouden wij dan ook niet onze neus hebben opgehaald voor zo'n onbeschaamde snoever? Koning van Egypte, wat denkt hij wel! Laat hem tevreden zijn als God zijn leven spaart uit de hand van zijn broers en hem verlost uit die kuil.

'En Farao zeide tot Jozef: Ik ben Farao! doch zonder u zal niemand zijn hand of zijn voet opheffen in gans Egypteland.' (Gen. 41:44). Dit was Gods antwoord op Jozefs gekerm uit diepten van ellende! Waarlijk meer dan overvloedig boven al wat hij kon bidden.

En zo zien we in het leven van Jozef dat niet alleen alle dingen medewerken ten goede voor degenen die God liefhebben en die naar Zijn wil geroepen zijn, maar dat ze medewerken tot boven alles wat wij zelfs maar denken of bidden kunnen. Indien je hart zucht naar Waarheid en je vraagt of God je Leermeester wil zijn in Zijn wijsheid zal ook jij net als Jozef leren zien: 'God is machtig meer dan overvloedig te doen, boven al wat wij bidden of denken.'

